

Kuplia ja urheilua

Richard Ondichon uutiskirje 2/2021 – 26.3.2021

Rakkaat ystävät,

Helmikuu viuhui ohi nopeasti ja nyt maaliskuukin on jo loppupuolella. Minä ja Kirsi olemme jatkaneet töitä kuten tavallisesti, vaikkakin työskentely on välillä vaikeaa silloin, kun lapset ovat myös kotona. Muut lapsemme opiskelevat kotoa käsin, mutta Elielin luokka opiskelee edelleen koulussa. Herra on pitänyt meidät turvassa, emmekä voi kiittää häntä siitä tarpeeksi.

Ja nyt pohdiskelen...

Vuosi 2020, jona tämä pandemia alkoi, on jälkikäteen saanut uuden merkityksen. Voin varmana sanoa, ettei kukaan täällä Luther-kirkolla osannut odottaa tämän pandemian tuloa, ja sen myötä eristäytymistä, menetyksiä, häiriöitä tavalliseen elämään jne. Olemme selvinneet sen keskellä nyt kokonaisen vuoden. Ystäviä ja sukulaisia on asetettu karanteeniin; kouluja on suljettu ja oppilaat joutuvat opiskelemaan kotoa käsin. Suuri korona-aalto on edelleen täällä ja näyttää siltä, että terveydenhuolto ruuhkautuu, urheilumahdollisuudet perutaan, pienet yritykset kaatuvat ja paljon enemmän. Koronalta suojautumisen oppimisesta tuli tärkeä asia jokaiselle seurakuntalaisellemme. Hyvin tarkat varotoimet ovat johtaneet siihen, että ihmiset ylipäänsä sairastelevat vähemmän. Seurakuntalaisemmekin ovat varoneet tulemasta pieniin kokoontumisiimme, jos heillä on ollut vähäisiäkin oireita.

Olemme tottuneet elämään erilaisissa kuplissa korona-ajan alusta alkaen. En puhu saippuakuplista, vaan sitä, että esimerkiksi urheilujoukkueet pysyvät erossa kaikista muista, jotta he voivat jatkaa harjoituksiaan ja otteluitaan. Viime aikoina suurilla stadioneilla on pelattu otteluita tyhjille katsomoille. Urheilijoille

on varmasti ollut pettymys, että stadionin hiljaisuudessa kuuluvat vain heidän omat huudahduksensa. Yleensä he luottavat suuren yleisön meteliin ja energiaan, joiden avulla he saavuttavat parhaat suorituksensa. Nyt he pelaavat itsekseen yksin rakkaudesta lajiin. Urheilun TV-lähetyksiin on lisätty nauhoitettuja yleisön reaktioita, jotta kuulijoiden into ei pettäisi seuratessaan näitä otteluita. Tämän koronavirus on saanut aikaan.

Myös me kristityt olemme vetäytyneet omiin kupliimme, jotta voisimme pysyä terveinä. Vaikka hiljaisuus ja ihmiskontaktien väheneminen voi olla lannistavaa, voimme myös alkaa hiljalleen tottumaan siihen ja jopa löytää siitä jotakin levollista. Voimme rajata ja valita, millaiset uutiset saavuttavat meidän kuplamme. Jos haluamme ahmia viikoittain julkaistavia saarnoja kirkostamme, se on oma valintamme. Huvittavaa sinänsä, voimme ikään kuin elää eristyksissä itse luomassamme todellisuudessa. Surullisesti tällaisessa elämässä alamme hiljalleen etääntyä varsinaisesta todellisuudesta. Tämä voi saattaa meidät harhaluuloon siitä, että ohjaisimme itse omaa elämäämme, kunnes tämä harha rikkoutuu. Voimmehan me tehdä monet asiat internetissä ja tilata ruokamme suoraan ovelle, mutta terveydenhuoltoa emme useinkaan voi hoitaa etänä. Voimmehan puhua ystäviemme kanssa puhelimesta tai Zoomissa, siitä silti puuttuu jotakin. Edelleen kaipaamme henkilökohtaista kohtaamista, toisen katsomista silmiin ja todella läsnä olemista. Kansainvälisessä seurakunnassamme olemme kyenneet jatkamaan viikoittaisia raamattupiirejä erityisjärjestelyin. Nyt näyttää kuitenkin siltä, että hallituksen päätöksistä riippuen saatamme joutua keskeyttämään ne.

Jatkuvasti pohdinnan alla oleva peruskysymyksemme on, palaavatko ihmiset kirkkoon palvelemaan Jumalaa, kun heille on iskostunut vahva tottumus olla tulematta enää kirkkoon? Ei-kristityt ystävämme ovat aina nauttineet rauhallisista sunnuntaiaamuista kahveineen ja sanomalehtineen, mutta muodostuuko tämä tapa kristityille liian vaikeaksi murtaa? Voimme uskotella itsellemme, etteivät uskomuksemme ole muuttuneet, vaan edelleen rukoilemme ja muistamme ne samat tutut kertomukset Raamatusta. Mutta kun laitamme tätä uskoa yhä vähemmän käytäntöön, se saattaa huomaamattomasti heiketä ja niin vaikuttaa vähemmän päätöksentekoomme.

Uskosta kiinni pitävät ihmiset seuraavat sitä yksinkertaista lainalaisuutta, että käytännön jumalanpalvelus määrittää se, mihin uskomme. Ajattele vielä tuota urheilumaailman analogiaa siitä, kuinka urheilijat tarvitsevat katsojien hurrausta

saavuttaakseen parhaan suorituksensa. Kentällä tapahtuvan pelaamisen ja katsomon hurrauksen välillä on yhteys. Jumalan palvelemiseen sisältyy sama lainalaisuus. Jos jumalanpalvelus on pelkkää sivusta seuraamista, ei ole mitään väliä, olenko urheilufani katsomon keskellä vai kotona istuen puolitylisytyneenä samassa mukavassa tuolissani. Mutta todellisuudessa me olemme se kamppaileva joukkue, kun puhumme Jumalan palvomisesta. Jumala, taivaallinen sotajoukko ja menneiden aikojen pyhät seuraavat meitä sieltä katsomosta. He hurraavat meille, jotta saavuttaisimme parhaan suorituksemme ja rukoilisimme ja ylistäisimme vilpittömästi, kun eläisimme todeksi Kristuksen ruumiina olemista yhdessä. Aika on tulossa, jolloin meidän tulee astua ulos kuplistamme ja varovaisuutta noudattaen silti kokoontua yhteen palvelemaan Jumalaa.

Olkaa ystävällisiä ja rukoilkaa puolestamme, että pystyisin tavoittamaan ne jäsenemme, jotka ovat pysyneet kotona jo yli vuoden ajan. Rukoilkaa niiden nuorten miesten puolesta, jotka haluaisivat jo aloittaa katekismuskoulunsa englanniksi, että heillä olisi mahdollisuus aloittaa se jollakin tavalla.

Kristuksessa Jeesuksessa jatkan Hänen ja teidän kaikkien palvelemista.

Richard Ondicho

Haluaisitko olla mukana lähetytyössä? Jos haluat tukea Richard Ondichon työtä, voit siirtää haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH.

- Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyksen kannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Richard Ondichon rengas + oma kotiseurakuntasi.
- Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 251 39 228
- Viitenumero- ja osoiteasioissa sinua palvelee Anna-Liisa Markkula, anna-liisa.markkula@sley.fi tai +358 50 321 8614

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa 2017-2021: RA/2017/100 Keräysaika: 31.1.2017-31.12.2021